

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

29 JANVIER 1953.

PROPOSITION DE LOI

portant création d'un Fonds spécial de lutte
contre les taudis.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi est le corollaire logique de notre proposition de loi sur l'hygiène de l'habitation et la lutte contre les taudis (1).

En effet, il ne s'agit pas de se confiner dans des palliatifs ou des demi-mesures.

Dans les développements de la proposition de loi à laquelle nous faisons allusion ci-dessus, nous nous sommes suffisamment étendus sur les tentatives, rapports et arrêtés du passé.

Il convient, pour mieux réussir et dans le délai le plus court, de prendre des mesures drastiques et de ne pas recourir à des moyens qui peuvent « brider » la lutte pour de nouveaux et meilleurs logements, à construire en grand nombre, en vertu des lois votées antérieurement.

C'est la raison pour laquelle nous n'hésitons pas à rejeter la conception de lutte contre les taudis en entamant de quelque façon que ce soit les crédits prévus en vertu de la loi du 15 avril 1949.

Nous avons suffisamment démontré leur nécessité. L'impérieux devoir social impose de consacrer avec diligence et le plus possible, les plus grands efforts et les crédits les plus importants au problème du logement dans les grandes agglomérations et centres industriels.

C'est là que les besoins se font toujours les plus pressants et les plus angoissants.

Mais c'est là également que vivent par dizaines et dizaines de milliers, ceux qui ne disposent pas des ressources nécessaires pour accéder à la propriété.

Primes, prêts à faible intérêt, dégrèvements facilitant l'accession à la propriété, autant de formules illusoire pour les 99 centièmes des travailleurs des grandes agglomérations et centres industriels où le terrain est cher, la construction coûteuse, les moyens de transport onéreux, la concentration industrielle, commerciale, financière, toujours plus tentaculaire et toujours aussi pesante.

Pourquoi donc s'évertuer à nier l'évidence ?

Le problème du logement, particulièrement dans les

29 JANUARI 1953.

WETSVOORSTEL

tot instelling van een Bijzonder Fonds
voor bestrijding van de krotten.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsvoorstel is het logisch gevolg van ons wetsvoorstel op de woninghygiëne en de bestrijding van de krotten (1).

Het volstaat, inderdaad, niet zich te beperken tot lapmiddelen of halve maatregelen.

In de toelichting van hogervermeld wetsvoorstel hebben wij uitvoerig genoeg uitgeweid over de pogingen, de verslagen en de besluiten van het verleden.

Om beter te slagen, moet men zo spoedig mogelijk drastische maatregelen nemen, en niet middelen aanwenden die de strijd voor nieuwe en betere woningen zouden remmen, die krachtens de vroeger aangenomen wetten in groot getal moeten gebouwd worden.

Daarom aarzelen wij niet het plan van de strijd tegen de krotten te bestrijden, dat er toe strekt de kredieten aan te spreken, vastgesteld krachtens de wet van 15 April 1949.

Wij hebben de noodzaak er van op voldoende wijze aangetoond. Het is een dwingende maatschappelijke plicht, ten spoedigste en in aanzienlijke mate, de grootste inspanningen en de aanzienlijkste kredieten te besteden voor het woningvraagstuk in de grote agglomeraties en nijverheidscentra.

Daar zijn de behoeften het dringendst en het nijpendst.

Daar ook wonen tienduizenden die niet over de nodige middelen beschikken om eigenaars te worden.

Premiën, leningen tegen geringe rentevoet, verminderingen die het verwerven van eigendom vergemakkelijken, dat zijn allemaal nietszeggende formules voor 99 ten honderd van de arbeiders der grote agglomeraties en nijverheidscentra, waar de grond duur is, het bouwen kostbaar, de vervoertarieven hoog zijn, en waar de nijverheids-, handels- en financiële concentratie steeds meer om zich grijpt en drukkender wordt.

Waarom dan de waarheid niet in de ogen zien ?

Het woningvraagstuk, vooral in de grote steden en in

(1) Voir proposition de loi n° 152.

(1) Zie wetsvoorstel n° 152.

grandes villes et centres industriels, doit être résolu en ordre principal par la construction de logements à louer à des taux modérés.

Et c'est alors dans la grande ville, c'est dans la cité industrielle, c'est dans la région de Liège, de Charleroi, au Borinage, à Gand, à Anvers, Ingelmunster, Tirlemont, à Termonde, à Jemappes, Jemeppe, Seraing, à Tournai, en Flandre, en Wallonie, à la campagne que vous retrouverez des situations aussi effroyables que celles décrites au lendemain de la visite Royale dans certains quartiers de Bruxelles.

Sans doute et de loin, taudis pas aussi nombreux, détresse pas aussi poignante, mais importe-t-il de faire des comparaisons ?

Faut-il ressasser nos statistiques et nos constatations, notre documentation ?

Importe-t-il de souligner les carences des pouvoirs publics et les expédients misérables des années passées !

Importe-t-il de décrire encore les bas-fonds de nos villes modernes, l'aspect morbide de certaines masures villageoises, les moisissures des infects réduits ou « gitent » des hommes, des femmes et des enfants, dans divers de nos bourgs industriels ?

100.000 familles mal logées s'écriait M. Gosseries en 1939 faisant écho aux clameurs analogues de Sellier en France — car le mal est international.

30.000 taudis dans lesquels on trouve 100.000 personnes et plus de 6.000 familles nombreuses.

74.000 logements surpeuplés dans lesquels on compte 300.000 personnes et 15.000 familles nombreuses, écrivait encore M. Gosseries, le 1er novembre 1944.

Et ces statistiques sont toujours vraies.

Et ces statistiques de taudis s'ajoutent aux dizaines de milliers de logements sollicités par les sociétés locales d'Habitations à Bon Marché.

C'est la raison pour laquelle nous disons, nous répétons, que ce serait un leurre frisant le scandale que d'imputer les sommes nécessaires à la lutte contre les taudis aux crédits prévus par la loi du 15 avril 1949 créant le Fonds National du Logement.

C'est la raison initiale de notre proposition de loi portant création d'un Fonds Spécial.

A supposer qu'il n'y ait que 30.000 taudis — nous sommes malheureusement loin du compte — à supposer que les pouvoirs qualifiés en suppriment un dixième par année, cela nécessiterait donc une mission sociale de quelque dix ans.

Or, nous posons en fait, que l'on ne supprimera pas 3.000 taudis annuellement. Dans notre proposition, bien modeste, nous ne prévoyons que la suppression de 2.000 de ceux-ci, annuellement, et la mise à la disposition de leurs habitants de 2.000 logements nouveaux, à quelque 250.000 francs tout compris. Evaluations que chacun reconnaîtra aussitôt insuffisantes. Les faits démontrent donc que nous serons en dessous des réalités et nécessités inéluctables de demain.

Mais, nous y insistons : Nos prévisions sont modérées. 2.000 logements nouveaux accessibles aux habitants des taudis des villes ou de la campagne. Telle est donc l'évaluation possible. A 250.000 francs = 500.000.000 de décaissement annuel. 500 millions !

Une paille à côté des 25 milliards avoués que nécessite

de nijverheidscentra, moet in hoofdzaak worden opgelost door het bouwen van woongelegenheden met geringe huurprijzen.

In de grote steden en in de nijverheidscentra, in de streek van Luik, van Charleroi, in de Borinage, te Gent, te Antwerpen, Ingelmunster, Tienen, Dendermonde, Jemappes, Jemeppe, Seraing, Doornik, in Vlaanderen, in Wallonië, op het platteland vindt ge dan toestanden, zo ontzettend als die, welke na het Koninklijk bezoek aan zekere wijken van Brussel beschreven werden.

Weliswaar zijn de krotten er veel minder talrijk, is de nood er veel minder schrijnend, maar past het wel hier vergelijkingen te maken ?

Moeten wij onze statistieken en onze vastellingen, onze documentatie tot vervelens toe herhalen.

Heeft het belang te wijzen op de nalatigheden van de openbare besturen en op de lapmiddelen die in de voorbije jaren werden aangewend !

Is het nodig nogmaals de achterbuurten te beschrijven van onze moderne steden, het morbide uitzicht van zekere krotwoningen in de dorpen, de beschimmelde muren van de pestholen in verscheidene van onze nijverheidssteden, waarin mannen, vrouwen en kinderen « hokken » ?

100.000 slecht gehuisveste gezinnen, riep de heer Gosseries in 1939 uit, aldus de noodkreet herhalend die Sellier in Frankrijk in dezelfde zin had geuit — want de kwaal is internationaal.

30.000 krotten, waarin 100.000 personen en meer dan 6.000 grote gezinnen zijn ondergebracht.

74.000 overbevolkte woningen, waarin 300.000 personen en 15.000 grote gezinnen een onderkomen vinden, schreef nog de heer Gosseries op 1 November 1944.

En die statistieken gelden nog steeds.

En die statistieken betreffende de krotten moeten gevoegd worden bij de tienduizenden woningen, die door de plaatselijke maatschappijen voor Goedkope Woningen worden gevraagd.

Daarom zeggen en herhalen wij dat het een illusie zou zijn, en zelfs bijna een schandaal, de bedragen die nodig zijn voor de bestrijding der krotten aan te rekenen op de kredieten, vastgesteld bij de wet van 15 April 1949 tot instelling van een Nationaal Fonds voor de Huisvesting.

Dit is de aanvankelijke bestaansreden van ons wetsvoorstel tot instelling van een Bijzonder Fonds.

In de veronderstelling dat er slechts 30.000 krotten zouden bestaan, — wat jammer genoeg ver beneden de werkelijkheid is, — in de veronderstelling dat de bevoegde besturen daarvan een tiende per jaar doen verdwijnen, dan zou dit dus een sociale zending uitmaken van een tiental jaren.

Welnu, wij stellen voorop dat men geen 3.000 krotten per jaar zal doen verdwijnen. In ons zeer gematigd voorstel bepalen wij slechts dat er 2.000 krotten per jaar moeten verdwijnen, en dat 2.000 nieuwe woningen van ongeveer 250.000 frank, alles inbegrepen, ter beschikking van hun bewoners dienen gesteld. Ramingen waarvan iedereen onmiddellijk zal inzien dat ze ontoereikend zijn. De feiten tonen dus aan, dat wij beneden de onafwendbare realiteiten en noodwendigheden van morgen blijven.

Maar wij leggen er nogmaals de nadruk op : onze ramingen zijn gematigd. 2.000 nieuwe woningen beschikbaar voor de bewoners van de krotten in de steden en dorpen : dat is dus de raming die aan de mogelijkheden beantwoordt. Tegen 250.000 frank = een uitgave van 500.000.000 frank per jaar. 500 miljoen !

Een bagatel naast de 25 milliard die thans door de

aujourd'hui la politique d'armement. Cependant l'effort ici est fait et les crédits sont couverts.

Serions-nous pusillanimes dans la lutte pour la vie et pour la régénération d'une importante partie de notre peuple ?

Examen des articles.

L'examen des articles nous apparaît superfétatoire. Les développements de nos deux propositions de loi, en réalité, sont conjuguées. Nos intentions sont claires. Les articles des deux propositions de loi :

A) proposition de loi sur l'hygiène de l'habitation et la lutte contre les taudis.

B) proposition de loi portant création d'un Fonds Spécial de lutte contre les taudis.

s'étaient mutuellement et se justifient par eux-mêmes.

Exemples : La durée du Fonds est fixée par l'article 1er, l'article 2 désigne la S. N. des Habitations à Bon Marché en qualité de gestionnaire, l'article 3 traite de la mission du Fonds, l'article 6 dispose comment et où sont recrutés les membres des comités techniques et consultatifs prévus aux articles 4 et 5.

L'article 8 mentionne la dotation du Fonds de 5 milliards et sa répartition annuelle, à concurrence d'un minimum de 500 millions.

Les articles 10 et 11 déterminent respectivement quels sont les bénéficiaires du Fonds, de même que le taux des modalités de loyers et la politique de réadaptation des locataires.

L'article 14 spécifie l'affectation du Fonds suivant un pourcentage différentiel selon qu'il s'agit des grandes agglomérations, la partie rurale, les villes et villages, etc.

bewapeningspolitiek geveerd worden. Daar nochtans is de inspanning geleverd en zijn de kredieten goedgekeurd.

Zouden wij dan kleingeestig zijn waar het de strijd geldt om het leven en de wederopbeuring van een belangrijk gedeelte van ons volk ?

Onderzoek der artikelen.

Het onderzoek der artikelen komt ons overbodig voor. Feitelijk dekken de toelichtingen van onze twee wetsvoorstellen elkander. Onze bedoeling is duidelijk. De artikelen van onze twee wetsvoorstellen :

A) wetsvoorstel op de woninghygiëne en de bestrijding van de krotten;

B) wetsvoorstel tot instelling van een bijzonder Fonds voor bestrijding van de krotten, vullen elkander aan, en hun inhoud zelf volstaat als verantwoording.

Voorbeelden : De duur van het Fonds wordt bij het eerste artikel vastgesteld, bij artikel 2 wordt de N. M. voor Goedkope Woningen als beheerder aangewezen, artikel 3 slaat op de opdracht van het Fonds, bij artikel 6 wordt bepaald hoe en waar de leden van de in artikelen 4 en 5 bedoelde technische raadgevende comités worden aangeworven.

Bij artikel 8 wordt de dotatie van het Fonds van 5 miljard bepaald alsmede de jaarlijkse verdeling er van tot beloop van ten minste 500 miljoen.

In artikelen 10 en 11 wordt respectievelijk bepaald welke de rechthebbenden van het Fonds zijn, evenals het bedrag van de afbetalingen en de politiek die gevolgd moet worden met het oog op de heraanpassing van de bewoners.

Bij artikel 14 wordt de bestemming van het Fonds vastgesteld naargelang het grote agglomeraties, het landelijk gedeelte, steden en dorpen, enz. geldt.

Fernand BRUNFAUT

et en

Jules MESSINE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Un fonds spécial dénommé « *Fonds spécial de lutte contre les taudis* » est constitué pour une durée de dix ans, en vue de couvrir les dépenses afférentes aux travaux et subsides énumérés par la présente loi.

Si, à l'expiration de la dixième année d'existence du Fonds, la totalité de la dotation prévue à l'article 8 n'a pu lui être allouée, l'existence du Fonds est prorogée de plein droit jusqu'à la fin de l'année au cours de laquelle le solde de la dotation totale aura été mis à sa disposition.

Le Roi peut, de l'avis des Ministres, réunis en conseil, proroger l'existence du Fonds au delà des termes fixés ci-dessus.

Art. 2.

Le Fonds est géré par la Société Nationale des Habitations à Bon Marché sous le contrôle du Ministre de la Santé Publique et du Ministre des Finances.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Een bijzonder fonds, onder benaming van « *Bijzonder Fonds voor bestrijding van de krotten* », wordt voor een duur van tien jaar ingesteld om de uitgaven te dekken die verband houden met de in deze wet opgesomde werken en toelagen.

Ingeval de ganse dotatie, zoals voorzien bij artikel 8, het Fonds niet kon worden toegekend bij het verstrijken van het tiende jaar van zijn bestaan, wordt het bestaan van het Fonds van rechtswege verlengd tot op het einde van het jaar tijdens hetwelk het saldo van de ganse dotatie te zijner beschikking werd gesteld.

Op eensluidend advies van de in de raad vergaderde Ministers, kan de Koning het bestaan van het Fonds verlengen tot na hoger gestelde termijnen.

Art. 2.

Het Fonds wordt beheerd door de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen, onder de controle van de Minister van Volksgezondheid en van de Minister van Financiën.

La Société Nationale des Habitations à Bon Marché constitue en son sein, un conseil d'administration et de gestion du dit Fonds Spécial.

Art. 3.

Sont effectués à charge du Fonds spécial, toutes missions et tous travaux tels que définis par la loi sur l'hygiène de l'habitation et la lutte contre les taudis, ainsi que tous travaux :

- a) de construction de nouveaux logements pour les ex-habitants de taudis;
- b) l'aménagement, l'agrandissement, la modernisation de logements dans le cadre de la lutte contre les taudis.

Art. 4.

Un comité technique et consultatif est institué dans chaque province.

Ce comité technique et consultatif se répartit en comités régionaux ou locaux dans l'esprit et suivant les missions définies par la loi sur l'hygiène de l'habitation et de lutte contre les taudis, ainsi que tous arrêtés subséquents.

Art. 5.

Ces comités ont également pour mission de faire à la Société Nationale des Habitations à Bon Marché, des suggestions et propositions en vue de l'utilisation des crédits dont dispose le Fonds.

Art. 6.

Les membres du comité sont nommés par le Roi et sont désignés, de préférence, parmi les administrateurs des commissions d'assistance publique, les administrateurs des sociétés régionales ou locales d'habitations à Bon Marché, la ligue des Familles Nombreuses, la ligue contre les taudis, les Sociétés régionales ou locales de la Petite Propriété Terrienne.

Art. 7.

Le personnel dont le concours est nécessaire pour le fonctionnement du Fonds est recruté parmi le personnel de la Société Nationale des Habitations à Bon Marché.

Il peut être pourvu au recrutement de personnel supplémentaire (emplois temporaires) dans la limite de crédits imputés sur le Fonds spécial.

Art. 8.

Les ressources dont le Fonds dispose, sont :

- a) Une première dotation de cinq milliards, répartie en dotations annuelles d'au moins 500 millions de francs.
- b) Des subsides, dons et allocations de commissions d'assistance publique, d'institutions financières ou industrielles, de particuliers, etc...

Art. 9.

Les ressources sont mises à la disposition du Fonds par virement à un article spécial au budget pour ordre de chacun des exercices 1953 et suivants et sur le montant duquel sont imputées les dépenses visées aux articles 3 à 8 ci-avant.

De Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen stelt in haar schoot, een raad van beheer en een bestuursraad samen.

Art. 3.

Ten laste van het bijzonder Fonds worden alle opdrachten en alle werken uitgevoerd, zoals bepaald bij de wet op de woninghygiëne en de bestrijding van de krotten, alsmede alle werken :

- a) voor aanbouw van nieuwe woonvertrekken voor de voormalige bewoners van krotten;
- b) voor inrichting, veruiming, modernisatie van woonvertrekken binnen het kader van de bestrijding der krotten.

Art. 4.

Een technisch raadgevend comité wordt in elke provincie ingesteld.

Bedoeld technisch raadgevend comité is onderverdeeld in gewestelijke of plaatselijke comité's in de geest en naargelang van de opdrachten bepaald bij de wet op de woninghygiëne en de bestrijding van de krotten, alsmede bij alle daarop volgende besluiten.

Art. 5.

Deze comité's hebben eveneens tot opdracht aan de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen en Woonvertrekken suggesties en voorstellen te doen met het oog op de aanwending der kredieten waarover het Fonds beschikt.

Art. 6.

De leden van het comité worden door de Koning benoemd, bij voorkeur onder de beheerders der Commissiën van Openbare Onderstand, de beheerders der gewestelijke of plaatselijke Maatschappijen voor Goedkope Woningen, de Bond der Grote Gezinnen, de Bond ter Bestrijding van de Krotwoningen, de gewestelijke of plaatselijke Maatschappijen voor de Kleine Landeigendom.

Art. 7.

Het personeel waarvan de medewerking nodig is tot de werking van het Fonds wordt aangeworven onder het personeel van de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen.

In de aanwerving van bijkomend personeel (tijdelijke ambten) kan worden voorzien binnen de perken van de kredieten welke op het Bijzonder Fonds worden aangerekend.

Art. 8.

De geldmiddelen waarover het Fonds beschikt, zijn :

- a) Een eerste dotatie van vijf milliard, verdeeld in jaarlijkse dotaties van 500 miljoen frank ten minste;
- b) Subsidies, giften en toelagen van commissies van openbare onderstand, van financiële of industriële instellingen, van particulieren, enz.

Art. 9.

De geldmiddelen worden ter beschikking van het Fonds gesteld door overschrijving op een bijzonder artikel van de begroting voor orde voor ieder der dienstjaren 1953 en volgende, en op het bedrag waarvan de in voormelde artikelen 3 tot 8 vermelde kredieten worden uitgetrokken.

Art. 10.

Les nouveaux logements pour ex-habitants des taudis ou asociaux construits à l'intervention de la Société Nationale des Habitations à Bon Marché ou de la Petite Propriété Terrienne ou du Fonds du Logement des Familles Nombreuses, bénéficieront de crédits, avances ou prêts à un taux d'intérêt réduit, taux d'intérêt qui sera fixé par arrêté royal, délibéré en Conseil des Ministres et qui, en tout état de cause, sera inférieur au taux de l'intérêt des capitaux consenti aux sociétés susindiquées en vertu des lois ou arrêtés antérieurs.

Art. 11.

Les loyers des logements construits en vertu de l'article précédent seront établis aux taux identiques à ceux appliqués en faveur des familles nombreuses. Toutefois, pendant une période de 5 ans, le taux de ces loyers sera révisé annuellement suivant une échelle progressive de façon à promouvoir une réadaptation de ces locataires, non seulement vers le taux de loyers normaux, mais surtout vers une vie semblable à celle de la communauté sociale.

Art. 12.

Les paiements à effectuer par le Fonds sont ordonnancés et liquidés par la Société Nationale des Habitations à Bon Marché.

Art. 13.

Un jeton de présence peut être octroyé aux membres des comités spécifiés aux articles 4, 5 et 6, sur approbation du Ministre de la Santé et de la Famille.

Art. 14.

A l'expiration du Fonds, 60 % au moins de sa dotation devront être affectés à la lutte contre les taudis dans les grandes agglomérations et centres industriels, 25 % dans la partie rurale et 15 % dans les autres villes et villages.

Art. 15.

Les 25 % de la dotation qui concernent la partie rurale sont mis à la disposition de la Société Nationale de la Petite Propriété Terrienne.

La Société Nationale de la Petite Propriété Terrienne est soumise aux mêmes règles et obligations que la Société Nationale des Habitations à Bon Marché telles que définies aux articles ci-avant.

Art. 16.

Chaque année le Gouvernement rendra compte aux Chambres de l'exécution de la présente loi par un rapport circonstancié envoyé aux Membres des Chambres législatives, avant la discussion du budget de la Santé et de la Famille.

Art. 17.

La présente loi entre en vigueur le jour de la promulgation.

Art. 10.

Voor de nieuwe woningen welke gebouwd worden voor de voormalige bewoners van krotten of asociale, door tussenkomst van de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen en Woonvertrekken, de N. M. voor de Kleine Landeigendom of het Fonds tot Huisvesting der Grote Gezinnen, zullen kredieten, voorschotten of leningen worden verleend tegen lage rentevoet, rentevoet welke zal vastgesteld worden bij een in Ministerraad overlegd Koninklijk besluit, en welke, in ieder geval, lager zal zijn dan de rentevoet van de kapitalen die wordt toegestaan aan voormelde maatschappijen krachtens de vroegere wetten of besluiten.

Art. 11.

De huurgelden voor woningen welke krachtens het voorgaande artikel gebouwd werden, zullen worden vastgelegd tegen dezelfde bedragen als toegepast ten gunste van de grote gezinnen. Gedurende een tijdperk van 5 jaar zal het bedrag dezer huurgelden evenwel jaarlijks worden herzien volgens een progressieve schaal, ten einde een heraanpassing van deze huurders te bevorderen, niet alleen aan het bedrag der normale huurgelden, maar vooral aan een leven dat gelijkenis vertoont met dit van de sociale gemeenschap.

Art. 12.

De betalingen, die door het Fonds moeten worden uitgevoerd, worden geordonneerd en vereffend door de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen.

Art. 13.

Presentiegeld kan de leden van de in artikelen 4, 5 en 6 bedoelde comité's worden verleend, onder goedkeuring van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin.

Art. 14.

Bij het verstrijken van het bestaan van het Fonds moeten ten minste 60 t. h. van zijn dotatie bestemd worden voor de bestrijding van de krotten in de grote agglomeraties en nijverheidscentra, 25 t. h. in het landelijk gedeelte en 15 t. h. in de overige steden en dorpen.

Art. 15.

De 25 t. h. van de dotatie, die bestemd zijn voor het landelijk gedeelte, worden ter beschikking gesteld van de Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom.

De Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom moet dezelfde regelen en verplichtingen nakomen als de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen, zoals zij bij de vorige artikelen werden bepaald.

Art. 16.

Telkenjare geeft de Regering rekenschap aan de Kamers over de uitvoering van deze wet in een omstandig verslag dat aan de Leden van de Wetgevende Kamers wordt overgemaakt vóór de handeling van de begroting van Volksgezondheid en van het Gezin.

Art. 17.

Deze wet treedt in werking de dag dat ze wordt afgekondigd.

Fernand BRUNFAUT
et
Jules MESSINE.